

The combination of circumstances and conditions surrounding the students and the student team must create a positive emotional background, accompanying the illumination, inspiration and creative activity of them. This is possible if the participants of the collective life will be ready not only to put forward the original ideas, but also to realize them, using non-standard ways of activity in the student's team, while creating a friendly microclimate, psychological comfort, giving each member the opportunity to self-fulfillment of their abilities.

The success of overcoming negative emotional conflicts during the course of study is due to how many students have the skills to adequately respond to teacher's influence from the teacher and various emotional situations that arise in the cognitive process, express their emotions and control the emotional state of others.

Key words: emotions, conflict, emotional conflict, pedagogical situation, humanistic education, art therapy, psycho-gymnastics.

Подано до редакції 09.10.2017.

УДК 378.22:613/614

© 2017

Момот О.О.

МОТИВАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО СТВОРЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

У статті розкрито та охарактеризовано способи мотивації особистостей майбутніх учителів до створення здоров'язбережувального середовища вищого навчального закладу, а саме: проведення днів здоров'я, днів туризму, проведення занять з аеробіки, проведення занять з фітнесу, створення широкої мережі спортивних секцій, використання елементів Хатха-йоги, ігрова діяльність.

Ключові слова: мотивація, виховання, здоров'язбережувальне середовище, особистість майбутнього вчителя, вищий навчальний заклад.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Мотивація до виховання – одна із головних умов реалізації навчально-виховного процесу. Вона є рушійною силою вдосконалення особистості в цілому. Її актуальність обумовлена оновленням змісту виховання, постановою завдань виховання в особистостей прийомів самостійного набуття знань, пізнавальних інтересів, життєвих компетенцій, активної життєвої позиції, здійснення в єдності ідейно-політичного, трудового, морального виховання. Це виховання молоді, створення системи цінностей, пріоритетів соціально прийнятних в українському суспільстві, у поєднанні з активною поведінкою особистості, що означає взаємозв'язок між усвідомленими та реально діючими мотивами.

Створення здоров'язбережувального середовища у вищому навчальному закладі передбачає виконання системи заходів, що забезпечують гармонійний психічний, фізичний, духовний розвиток особистості майбутнього вчителя, попередження захворювань, а також діяльність, спрямовану на збереження і зміцнення його здоров'я. Починається такий процес з мотивації майбутнього вчителя до своєчасного зміцнення і підтримання свого здоров'я, потреби у дотриманні правил ведення здорового способу життя, розуміння доцільності здоров'язбережувальних дій, ставлення до свого здоров'я як до цінності життя.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Аналіз досліджень та публікацій свідчить про значну увагу з боку науковців до питань мотивації. У психології її широко розглядали С.Л. Рубінштейн, О.А. Леонтьєв, Л.І. Божович, Г.С. Костюк, П.М. Якобсон, Є. П. Ільїн, Ю. З. Гільбух. Взаємозумовленість внутрішніх і зовнішніх чинників розвитку особистості та її мотиваційної сфери розглядали Б.Г. Ананьєв, В.М. М'ясищев, Ш.Н. Чхартішвілі; джерела мотивації досліджувались у роботах А.Г. Ковальова, Ю.М. Кулюткіна, В.С. Мерлій, Г.С. Сухобської.

Формулювання цілей статті... Мета дослідження полягає у розкритті та характеристиці способів мотивації особистостей майбутніх учителів до створення здоров'язбережувального середовища вищого навчального закладу.

Виклад основного матеріалу дослідження... Мотив (франц. motif, лат. motus – рух) – спонукання до діяльності, пов'язане із задоволенням потреб людини, а тому відіграє спонукальну функцію, зумовлює предметну спрямованість активності людини. Розрізняючи мотиви, особистість розуміє, чому потрібно вчитися, але це може і не спонукати його до навчальної діяльності [3].

Залучення людини до збереження здоров'я, на думку В. Бароненко, треба починати з формування у неї мотивації до здоров'я, адже турбота про здоров'я, його зміцнення має стати значущим мотивом, який формує, регулює і контролює спосіб життя людини. Доведено, що ніякі накази не можуть примусити людину зберігати і підтримувати своє здоров'я, якщо при цьому вона не буде керуватися усвідомленою мотивацією до здоров'я [2, с. 52]. Досвід оздоровчої діяльності створює відповідну мотивацію (цілеспрямовану потребу) і установку (готовність до діяльності) на здоров'я, що і є основою вироблення власного стилю здорової поведінки як результату перебування у здоров'язбережувальному середовищі. Такий стиль характеризується мотивами самозбереження, підпорядкування етнокультурним цінностям, отримання задоволення від здоров'я, самовдосконалення, маневрування, досягнення найвищого рівня комфортності.

На сьогоднішній день для сприяння покращенню здоров'я особистості майбутнього вчителя виділяють такі напрями діяльності [8]:

- формування політики, сприятливої для здоров'я;
- створення сприятливого для здоров'я зовнішнього середовища;
- активізація громадськості в напрямі покращення здоров'я як особистості зокрема, так і нації загалом;
- розвиток навичок у людей діяти на користь власного здоров'я.

Крім вищесказаного, важливим напрямом здоров'язбережування є організація науково-педагогічними працівниками вищих навчальних закладів зовнішніх впливів на активізацію в особистості майбутнього вчителя мотивації до ідей здоров'язбережування. Для цього слід виховувати у них звичку, у якій здоров'я є найвищою цінністю особистості, нації та людства, давати їм уявлення й знання про здоров'я, формувати навички, які дадуть їм змогу зробити вибір на користь здорового способу життя, ділитися власним життєвим досвідом [7].

Як свідчить сучасна практика, більшість рекомендацій стосовно здоров'язбережування подаються молодому поколінню в навчально-категоричній формі, яка не викликає в нього відповідних позитивних емоційних реакцій, більше того – часто викликає супротив. Тому, на нашу думку, все більшого значення набуває мотивування до здоров'язбережування, яке зможе зацікавити особистостей майбутніх учителів, оскільки враховуватиме їхні інтереси, рівень фізичного розвитку та стать. У зв'язку з цим пропонуємо в рамках занять фізичною культурою й поза ними використовувати такі способи мотивації особистостей майбутніх учителів щодо ідей здоров'язбережування, які, на нашу думку, підсилять процес створення здоров'язбережувального середовища у вищому навчальному закладі:

1. Проведення днів здоров'я, днів туризму передбачає спортивні змагання, готування туристичних сніданків і конкурси на свіжому повітрі. Це покращує загальний стан фізичного, морального та психологічного здоров'я молоді, сприяє гармонійному розвитку особистості майбутнього вчителя, підвищує рівень фізичної культури, виховує волю до перемоги, розвиває навички до самостійних систематичних занять фізичною культурою і спортом.

До заходів, присвячених туризму відносяться походи, екскурсії, конкурси. Заняття активними видами туризму, участь у походах та подорожах підвищують витривалість і впевненість у собі. Основне завдання туристичного походу – подолання природних перешкод, рельєфу місцевості. Долаючи перешкоди, студент залишається фізично активним протягом усього походу та виконує сукупність фізичних і технічних дій, які є загальноприйнятими в методиці фізичного виховання, проте значно ширші, різноманітніші й природніші за своїм змістом [9].

2. Проведення занять із аеробіки має багато позитивних моментів. Це зумовлено тим, що заняття відбуваються в атмосфері підвищеної емоційності, колективно, із музичним супроводом, що зменшує рутинність виконання фізичних вправ. Крім активізатора позитивних емоцій, музичне оформлення виконує роль своєрідного лідера, який задає ритм і темп фізичного навантаження на організм. Музична програма складається відповідно до принципу «нон-стоп», тому що в практиці аеробіки використовують методи безперервного тренування, тобто потокове виконання вправ без пауз. Підбір музичних творів на заняттях повинен відповідати характеру й віковим особливостям студентів [5].

Види аеробіки [1]:

- Латина (Latina) – ритми «Латини» не залишать байдужими нікого до цього класу, неповторна енергетика якого допоможе розкрити і розвинути фізичний потенціал.

Стрибки Step на платформу.

- Степ (Step) – нові комбінації в уроках стępu, нестандартний погляд на викладання класів з різним рівнем підготовки, необхідна інтенсивність, енергія рухів. Заняття проводяться на платформі під сучасні ритми. Перед Вами відкриються нові обрії в особистих досягненнях.

- Кібо-мікс (Kibo-Mix, Vox) – високоінтенсивні тренування з використанням елементів східних єдиноборств, заняття на розвиток витривалості і сили м'язів, виховання бійцівських якостей і підняття настрою.

- Танцювальна (Dance) – подобаються танці і не мислите себе без тренувань? Цей клас – те, що Вам треба! Сполучення вправ класичної аеробіки і сучасних танцювальних рухів, енергійна музика і нові комбінації – усе це чекає Вас на уроці Danse аеробіки.

- Інтенсивна (Intensive) – швидкий темп, стрімка зміна поворотів і напрямків, сполучення високоінтенсивної роботи з елементами базової аеробіки дасть Вам відчуття радості буття і нескінченного щастя!

- Фанк (Funk) – сучасний інтенсивний клас з фанк-хореографією, захоплює кардіо-заняття з незабутньою музикою.

- Пілатес (Pilates) – ця методика дозволяє дивовижно точно і цілеспрямовано впливати на найглибші м'язи нашого тіла і зберігати їх у тонусі. Ви швидко знімете напругу і поліпшите свою поставу. У результаті Ви здобуваєте струнке, підтягнуте тіло.

3. Заняття фітнесом є одним із нетрадиційних методів проведення оздоровчої фізичної культури. Загалом фітнес визначають як ступінь збалансованості фізичного, психологічного та соціального станів людини. Зокрема, фізичний фітнес характеризує рівень фізичних можливостей, які забезпечують особі рухову активність без зайвого напруження організму. На сьогодні безліч програм занять, які мають на меті покращення загального стану здоров'я людини, відносять до фітнесу. Зокрема, існують такі фітнес-програми: види рухової активності у воді, рекреативного характеру, аеробної спрямованості, силової спрямованості та оздоровчі види гімнастики.

Стежити за своєю фігурою, освоюючи нові фітнес-програми і відточуючи майстерність у звичних видах спорту, стало нормою для більшості особистостей майбутніх учителів. Фаворитами є такі фітнес-програми під марками LES MILLES і MIND&BODY [11]. Програми LES MILLES (у перекладі з французького означає «різноманіття») включають в себе групові заняття під ритмічну музику і, як правило, з вантажами. За допомогою цих динамічних занять можна істотно втратити у вазі, підтягти фігуру і сформувати свій здоровий спосіб життя.

Тренування, що входять до програми MIND&BODY (у перекладі з англійської «душа і тіло»). Носять як груповий, так і індивідуальний характер. Проходять вони в спокійному темпі, націлені на отримання сили, гнучкості та ідеальні для людей з розміреним темпом життя.

Як свідчать дослідження, фітнес-програми корисні як для молодшого, так і для старшого покоління, як для жінок, так і для чоловіків, тобто заняття фітнесом є універсальним способом для осіб різного віку й статі підвищити імунітет організму, зміцнити опорно-руховий апарат, сформувати правильну поставу, зміцнити серцево-судинну та дихальну системи, покращити обмінні процеси в організмі.

4. Створення спортивних секцій у вищих навчальних закладах покликано задовольнити спортивні інтереси особистостей майбутніх учителів і проводити цілеспрямовану роботу щодо зміцнення їхнього здоров'я, розвитку спортивних навичок з урахуванням віку й статі молодих людей. Найбільш бажаними є секції, що передбачають колективну організацію, емоційну насиченість, творчу активність, а також ігровий зміст.

Так, наприклад, спортивна секція з голболу. Голбол (англ. goalball) – спортивна гра, в якій команда з трьох чоловік повинна закинути м'яч з вбудованим дзвоником у ворота суперника. Голбол був створений в 1946 році з метою допомогти реабілітації ветеранів Другої світової війни – інвалідів по зору. Входить в програму Паралімпійських ігор.

У грі беруть участь дві команди по три гравці. Кожна команда може мати максимум три запасних гравця. Гра відбувається в спортивному залі, на підлозі якого нанесена розмітка у вигляді прямокутної площадки, розділеної на дві половини центральною лінією. В обох кінцях майданчика знаходяться ворота. Гра здійснюється озвученими м'ячем (всередині знаходиться дзвіночок). Мета гри – закотити м'яч за лінію воріт команди, що захищається, в той час як вона намагається перешкодити. Всі гравці одягають світлонепроникні окуляри і грають на слух.

5. Заняття йогою – це один зі способів розвинути в собі врівноважене ставлення до всіх аспектів життя, ефективно стежити за своєю вагою, покращити роботу щитовидної залози [6].

Хатха-йога має лікувальний вплив на організм за допомогою м'язів, зв'язок і суглобів; вона дає змогу людині одержати фізичне задоволення від почергової розтяжки всіх груп м'язів. Йога є цілющою системою теорії та практики, оскільки заспокоює нервову систему та врівноважує тіло, розум і дух людини. Регулярна практика робить тіло стрункішим, м'язи – пружнішими, нормалізує кровообіг, роботу травної, ендокринної, нервової й серцево-судинної систем. Йога великою мірою розвиває гнучкість хребта та м'язи спини, що життєво важливо в сучасних умовах при малорухливому способі життя та сидячій роботі [10].

6. Ігрова діяльність відноситься до числа потреб, обумовлених самою природою людини, потреба в тренуванні м'язів і внутрішніх органів, потреба спілкування, одержання зовнішньої інформації. Ні акселерація, про яку останнім часом так багато говорять, ні обмеження, пов'язані з ростом міст, не можуть применшити значення гри. В основних напрямках реформи загальноосвітньої й професійної освіти підкреслено, що дуже важливо виховувати молоде покоління фізично розвинутим, загартованим, готовим до праці й оборони нашої Батьківщини. Серед великої кількості різноманітних засобів фізичного виховання широко використовуються рухливі та спортивні ігри, естафети, які сприяють розв'язанню виховних, оздоровчих завдань у процесі виховання особистості майбутнього вчителя в здоров'язбережувальному середовищі вищого навчального закладу.

Наприклад, волейбол (англ. volleyball від volley – «удар з льоту», і ball – «м'яч») – вид спорту, командна спортивна гра, в процесі якої дві команди змагаються на спеціальному майданчику, розділеному сіткою, прагнучи направити м'яч на сторону суперника так, щоб він приземлився на майданчику супротивника (добити до підлоги), або гравець команди, що захищається, припустився помилки. При цьому для організації атаки гравцям однієї команди дозволяється не більше трьох торкань м'яча поспіль (на додаток до торкання на блоці).

Так, на базі Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка у 2001 році було створено жіночу волейбольну команду «Полтавчанка ПНПУ» (далі команда «ПНПУ») під керівництвом заслуженого працівника фізичної культури та спорту України, старшого викладача Анатолія Івановича Воліченка та Олександра Івановича Кириленка. Вона неодноразово брала участь у першостях міста, Універсіаді

Полтавської області, де посідала перші місця. У 2002 році команда ввійшла до першої студентської ліги і виборола право виступати у вищій студентській лізі України, де за три сезони команда пройшла шлях від новачка до чемпіона ліги. Гравці команди виконали кваліфікаційний норматив кандидата в майстри спорту України.

З 2001 року за волейбольну команду «ПНПУ» грали такі гравці нашого університету: Марина Королькова, Неделко Вілена, Слинко Катерина, Петрушина Ірина, Важинська Ганна, Чубар-Гаврилова Світлана, Нагорна Аліна, Шершень Валентина, Щербак Марта, Ратієва Анастасія. У сезоні 2005-2006р.р. жіноча волейбольна команда Полтавського національного педагогічного університету досить гучно про себе заявила. Провівши сезон без жодної поразки вона впевнено займає перше місце у Вищій студентській лізі України. Наступний сезон (2006-2007р.р.) виявився не таким легким, як попередній. Але навіть у такій важкій боротьбі полтавчанки доводять, що попередні перемоги були не випадковими, і знову посідають найвищу сходинку студентського чемпіонату. Влітку 2008 р. відбулися перші студентські ігри України. У запеклій боротьбі з командами, що у своєму складі мали професійних гравців, команда «ПНПУ» стає третьою, чим дивує багатьох знавців волейболу. У сезоні 2008-2009 рр. окрім традиційних студентських змагань команда бере участь у Вищій аматорській лізі України, де не без боротьби долає суперників і посідає I місце. Протягом всього існування жіночої волейбольної команди Полтавського національного педагогічного університету склад її постійно поновлюється.

Висновки... Отже, усвідомлюючи значущість мотивації до здоров'язбережування, необхідно враховувати, що вона розвивається не спонтанно, а в результаті специфічних, цілеспрямованих, формуючих дій, підкріплюється мовленням, свідомістю, здійснюється вольовими зусиллями і тому спрямована на найближчі чи віддалені життєві цілі. Якщо змотивувати майбутніх учителів до цінування та зміцнення свого здоров'я, а науково-педагогічний працівник особистим прикладом буде демонструвати здоровий спосіб життя, то в цьому випадку можна сподіватися, що майбутнє покоління буде більш здоровим і розвиненим особистісно, інтелектуально, духовно і фізично.

Перспективи подальших наукових розвідок полягають у вивченні питання виховання особистості майбутнього вчителя в здоров'язбережувальному середовищі вищого навчального закладу.

Використана література:

1. Аеробіка: Методичні вказівки до проведення занять з танцювальної аеробіки зі студентками I-II курсів ВНЗ / Укл.: А. Череповська, Т. В. Палагнюк. – Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2006. – 40 с.
2. Бароненко В.А. Здоровье и физическая культура: учеб. пособие / В.А. Бароненко, Л.А. Рапопорт. – Изд. 2-е, перераб. – М. : Альфа-М : ИМФРА-М, 2009. – 336 с.
3. Гавриленко О. формування мотивації до професійної діяльності з застосуванням ІКТ / О. Гавриленко // Витоки педагогічної майстерності. – Полтава, 2012. – Вип.10. – С. 46-52.
4. Кузьмінський А.І. Педагогіка : підручник / А.І. Кузьмінський, В.Л. Омеляненко В.Л. – К. : Знання-Прес, 2003. – 418 с.
5. Мазурчук О. Удосконалення процесу фізичного виховання у вищих навчальних закладах засобами оздоровчої гімнастики / О. Мазурчук, Е. Навроцький // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. – 2011. – № 1 (13). – С. 37-40.
6. Мусієнко О. Вплив занять Хатха-йоогою на стан здоров'я студентів з гіпофункцією щитоподібної залози / О. Мусієнко // Молода спортивна наука України. – 2007. – Т. 4. – С. 191-195.
7. Одайник В. Формування здорового способу життя у підлітків / В. Одайник // Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. – 2010. – Вип. 3. – С. 20-23.
8. Підлісна В. Принципи здорового способу життя студентської та учнівської молоді / В. Підлісна, М. Гуска // Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. – 2010. – Вип. 3. – С. 149-153.
9. Сургай О. Вплив спортивно-оздоровчого туризму на організм підлітків середнього шкільного віку / О. Сургай // Молода спортивна наука України. – 2007. – Т. 1. – С. 201-209.
10. Юрченко О. Хатха-йога у фізичній реабілітації при початкових ступенях екзогенного ожиріння / О. Юрченко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2010. – № 12. – С. 163-165.
11. Missfit: изменит тебя и твою жизнь [Електронний ресурс] // Режим доступу: <https://missfit.com.ua/default.htm>

Момот Е.О.

МОТИВАЦИЯ ЛИЧНОСТИ БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ К СОЗДАНИЮ ЗДОРОВЬЕСОХРАНЯЮЩЕЙ СРЕДЫ ВЫСШЕГО УЧЕБНОГО ЗАВЕДЕНИЯ

В статье раскрыты и охарактеризованы способы мотивации личности будущих учителей к созданию здоровьесохраняющей среды высшего учебного заведения, а именно: проведение дней здоровья, дней туризма, проведения занятий по аэробике, проведение занятий по фитнесу, создание широкой сети спортивных секций, использование элементов Хатха-йоги, игровая деятельность.

Ключевые слова: мотивация, воспитание, здоровьесохраняющая среда, личность будущего учителя, высшее учебное заведение.

O.O.Momot
MOTIVATION OF PERSONALITY OF THE FUTURE TEACHER
TO CREATE A HEALTHY ENVIRONMENT
OF HIGH SCHOOL

Motivation to education - the main terms of realization of educational process. It is motive force of perfection of personality on the whole. Its actuality is conditioned by updating of maintenance of education, resolution of tasks of education at personalities of receptions of independent acquisition of knowledge, cognitive interests, vital competences, active vital position, realization in unity of ideological and political, labour, moral education.

In the article is exposed and described the methods of motivation of personalities of future teachers to creation of healthy environment of high school, namely: realization of days of health, days of tourism, realization of employments after an aerobics, realization of employments after a fitness, creation of wide network of sporting sections, use of elements of yoga, playing activity.

Realizing meaningfulness of motivation to the health, it is necessary to take into account that it doesn't develop spontaneously, but as a result of specific, purposeful, forming actions, refreshes oneself broadcasting, consciousness, comes true by conations and that is why sent to the nearest or remote vital aims.

Key words: motivation, education, healthy environment, personality of future teacher, high school.

Подано до редакції 25.10.2017.

УДК 378.937

© 2017

Рожелюк І.Я.

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО МОНІТОРИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:
ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ**

В поданій статті автором досліджено особливості проектування й реалізації змістового аспекту професійно-педагогічної підготовки майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності. Представлено мету і завдання базового модулю «Моніторинг в сфері іншомовної освіти». Розкрито способи підготовки студентів до проведення власних моніторингових розвідок щодо вияву якості професійно-педагогічної діяльності викладачів іноземної мови. Сконцентровано увагу на етапах і принципах організації моніторингових досліджень в сфері іншомовної освіти, а також емпіричних методах освітніх вимірювань. У перспективі рекомендовано впровадження даного модулю в зміст педагогічної освіти майбутніх педагогічних кадрів.

Ключові слова: професійно-педагогічна підготовка, майбутні викладачі іноземної мови, моніторинг якості освіти, моніторинг в сфері іншомовної освіти, моніторингове дослідження, освітні вимірювання.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Згідно настанов сферного підходу (Н. Бордовська, О. Титова) щодо оцінки якості професійної діяльності сучасного викладача, незалежно від специфіки навчального закладу, виокремлюється п'ять провідних її сфер реалізації: навчальна (викладацька), дослідницька (моніторингова), методична, виховна (громадська), організаційно-управлінська (менеджерська). Заслугує на увагу позиція авторів щодо місця і значущості кожної із цих сфер в цілісній структурі професійної діяльності викладача: системоутворюючими сферами визнаються навчальна й дослідницька, зокрема моніторингова, діяльності; методична діяльність розглядається як системорозвивальна, а організаційно-управлінська і виховна – як системодоповнюючими [2, с.57]. Така ієрархізація системи професійної діяльності викладача дозволяє проектувати різні варіанти її організації, а також визначити роль і місце його моніторингової діяльності в структурі й змісті педагогічної праці. В державних документах про освіту (Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», Національна доктрина розвитку освіти) зазначено, що сучасний викладач покликаний удосконалювати не тільки технологію озброєння підростаючого покоління ґрунтовними знаннями, вміннями й навичками, але й способи своєї управлінсько-організаторської та моніторингової діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

У наступний час моніторинг став невід'ємною складовою управління в різних сферах соціокультурної та освітньої діяльності, основний зміст якого полягає в одержанні інформації про її стан з метою прийняття конструктивних управлінських рішень щодо переведення її на якісно новий рівень. Це підтверджується дослідженнями багатьох вчених в галузі наук про освіту, в яких висвітлено: сутність і специфіка моніторингу якості освіти в школі, його особливості як форми пізнавальної діяльності та науково-практичного феномену (В. Беспалько, В. Кальней, С. Подмазін, С. Шишов); конкретизації функцій моніторингу успішності та ефективності навчальної роботи (А. Дахін), педагогічної діяльності (В. Сластьонін) та суб'єктів керування освітянським процесом (Г. Єльнікова).

У дослідженнях останніх років, присвячених проблемі професійної підготовки сучасного покоління викладачів, автори тією чи іншою мірою торкаються питань формування в них моніторингової компетентності. Проте, при наявності низки педагогічних досліджень з вдосконалення систем вищої філологічної та іншомовної педагогічної освіти (Р. Булгаков, Л. Голубенко, О. Григорович, М. Князян, Н. Колесниченко, С. Ніколаєва), управління їх інноваційним розвитком (Н. Бібік, В. Олійник, Т. Сорочан, Ю. Татур, А. Харківська), підготовки до реалізації функцій педагогічного менеджменту (Г. Закорченна, В. Радул, О. Цокур), моніторингу в освіті